

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/49/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5321010098
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5321010098.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Moniky Liptákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, na neverejnom zasadnutí konanom 15. júna 2021 prejednal sťažnosť podanú odsúdeným L. P., nar. XX.XX.XXXX, proti uzneseniu Okresného súdu Čadca, č.k. 1Nt/8/2021-25 zo dňa 21.4.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného L. P. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Čadca uznesením, č.k. 1Nt/8/2021-25 zo dňa 21.4.2021 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného L. P. na povolenie obnovy konania vo veci vedenej Okresným súdom Čadca pod sp.zn. 2T/64/2018 zamietol.

Zo zápisnice o verejnom zasadnutí z 21.4.2021 vyplýva, že po vyhlásení uznesenia, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku odsúdený zahlásil sťažnosť voči uzneseniu a prokurátor sa vzdal práva podať sťažnosť.

Dňa 26.4.2021 okresnému súdu bolo doručené odôvodnenie sťažnosti odsúdeného L. P. prostredníctvom obhajcu, v ktorom uviedol, že rozhodnutie považuje za nesprávne a odporujúce zákonu. V žiadosti o povolenie obnovy konania uvádzal, že nemohol naplniť skutkovú podstatu zločinu porušovania domovej slobody, nakoľko mu nebol platne zrušený trvalý pobyt, ktorý mal aj má v rodinnom dome č. XXX v Z. B. X.. Na tieto tvrdenia predložil hodnoverné dôkazy a tvrdí, že za narušiteľa obydľia možno považovať iba osobu, ktorá nemá oprávnenie do obydľia vojsť a zdržiavať sa v ňom. Právo vojsť a zdržiavať sa v obydľi majú osoby, ktoré tu legálne bývajú (sú jeho užívatelia), ako aj osoby, ktorým aspoň jeden z užívateľov obydľia povolil zdržiavať sa v obydľi, aj keď je to proti vôli iného z legálnych obyvateľov. V podanom návrhu uviedol, že v rodinnom dome dlhodobo býval spolu s rodičmi, priateľkou a maloletými deťmi. Rodičmi bol prihlásený na trvalý pobyt. Svojpomocne a z vlastných finančných prostriedkov si prestaval izbu a kuchyňu, ktoré užíval s priateľkou na základe súhlasu rodičov. V dome boli aj dňa 7.3.2018 a priateľka s deťmi tam bývajú doposiaľ a potom ako bol vzatý do výkonu trestu, poskytujú opateru vážne chorým rodičom. Dňa 7.3.2018 po 12.00 hod. teda vstúpil do rodinného domu č. XXX oprávnene. V rodinnom dome sa zdržiaval na požiadanie a so súhlasom otca a matky. Tvrdí, že v prípade, ak by aj mal zrušený trvalý pobyt, táto skutočnosť by neznamenala, že pácha trestnú činnosť (porušovanie domovej slobody). Pripúšťa, že dňa 7.3.2018 potom ako o 12.30 hod. prišiel domov pre nabíjačku z telefónu a cigarety, mal požité alkoholické nápoje a otec ho posielal z domu preč, avšak len preto, lebo mal vypité. V konaní o obnove konania súd uvedené skutočnosti nezobral do úvahy. Na tvrdenie, že mal aj má trvalý pobyt v dome č. XXX a že mu nebol platne zrušený trvalý pobyt, súd neprihliadol. Podľa názoru súdu sa údaje jedná o evidenčnú záležitosť a s takýmto tvrdením sa nestotožňuje. Okresný súd nesprávne posúdil uvádzané tvrdenia, ako aj nové skutočnosti, ktoré sú dôvodom na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. Krajský súd

žiada, aby uznesenie okresného súdu zrušil a sám vydal rozhodnutie, ktorým povolí obnovu konania, resp. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie príslušného prokurátora k dôvodom sťažnosti odsúdeného L. P..

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí, po zistení, že sťažnosť podala oprávnená osoba (§ 186 ods. 1 Tr. por.) v zákonom stanovenej lehote (§ 187 ods. 1 Tr. por.), podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce výroku napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného L. P. nie je dôvodná.

Krajský súd preskúmaním predloženého spisového materiálu a napadnutého uznesenia zistil, že okresný súd v rámci svojho procesného postupu dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ust. § 2 Tr. por. a po správnom procesnom postupe v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku aj podľa názoru krajského súdu dospel k vecne správne a zákonnému rozhodnutiu, ktorému v zásade nie je možné vytknúť žiadny nedostatok.

Primárne krajský súd uvádza, že v danej veci je splnená podmienka konania o danom mimoriadnom opravnom prostriedku v zmysle ust. § 397 ods. 2 Tr. por., ktorá sa primerane vzťahuje aj na konanie odvolacieho súdu (nález I. ÚS 123/2014-63 zo dňa 21. mája 2014).

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Vyššie citované ustanovenie Trestného poriadku stanovuje formálne podmienky pre tzv. iudicium rescindens (obnovovacie konanie) - existenciu právoplatného rozhodnutia a novej skutočnosti alebo dôkazu. Rozhodovanie o povolení obnovy konania je však podmienené materiálnou podmienkou spočívajúcou v povinnosti súdu, konajúceho o povolení obnovy konania, vyhodnotiť vplyv novej skutočnosti alebo nového dôkazu na už ustálený skutkový stav. V tomto štádiu rozhodovania je potrebné vyhodnotiť novú skutočnosť alebo nový dôkaz z hľadiska jeho novosti a spôsobilosti odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Za skutočnosti súdu skôr neznáme sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takou skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Novú skutočnosť treba v konaní o obnove konania spravidla preukázať dôkazom.

Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, alebo v pôvodnom konaní boli síce vykonané, ale s novým obsahom, odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov.

Pri posudzovaní podmienok obnovy konania i podľa citovaného ustanovenia zákona (§ 394 ods. 1 Tr. por.) súd hodnotí návrh z dvoch hľadísk:

1. či ide o skutočnosti alebo dôkazy predtým súdu neznáme,
2. či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v odseku 1 § 394 Tr. por.

Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia s dôkaznou silou a významom novotvrdených skutočností a novonavrňovaných dôkazov. Ako už bolo uvedené vyššie, pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku.

Okresný súd v danom prípade postupoval dôsledne a dokazovaním, ktoré na verejnom zasadnutí vykonal, si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že v prípade odsúdeného L. P. nie sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 2T/64/2018.

Z podaného návrhu odsúdeného L. P. na povolenie obnovy konania a rovnako aj z písomných dôvodov podanej sťažnosti možno vyvodiť záver, že odsúdený v podstate svoju argumentáciu v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania podložil tvrdením, že trvalý pobyt v dome č. XXX v obci Z. B. X. mu bol zrušený neplatne, v dome sa zdržiaval so súhlasom matky aj otca, a teda nemohol naplniť skutkový podstatu trestného činu porušovania domovej slobody.

Krajský súd sa plne stotožňuje s názorom okresného súdu, že uvedená skutočnosť nemôže odôvodniť povolenie obnovy konania. Pokiaľ ide o trvalý pobyt, prihlásenie občana na trvalý pobyt nezakladá nijaké právo k budove ani k jej vlastníkovi a má evidenčný charakter. Správne okresný súd uviedol, že pokiaľ ide o skutočnosť tvrdenú odsúdeným, že mu nebol trvalý pobyt zrušený v súlade so zákonom a rozhodnutie o zrušení trvalého pobytu bolo vydané na základe pochybenia pracovníčky Obecného úradu Z. B. X. a bolo následne zrušené, je bezpochybné novou skutočnosťou súdu skôr neznámou, avšak ide o skutočnosť, ktorá nemá vplyv na pôvodné rozhodnutie o vine odsúdeného, nakoľko trvalý pobyt je len evidenčný údaj a odsúdený nemal iný občiansko-právny vzťah k nehnuteľnosti (napr. nájomná zmluva).

Vo vzťahu k tvrdeniu odsúdeného, že sa v dome zdržiaval so súhlasom rodičov, je nutné konštatovať, že tak z konania rodičov, ktorých nesporným úmyslom bolo zrušiť odsúdenému trvalý pobyt v dome č. XXX, ako aj z ich výpovedí, z ktorých je nepochybné, že odsúdeného opakovane vyzývali, aby opustil dom, jednoznačne vyplýva, že v čase spáchania trestného činu sa odsúdený v dome nachádzal bez ich súhlasu a zotrval v ňom, aj napriek aktívnemu odporu otca, až do príchodu privolanej hliadky polície.

Preto ak odsúdený vošiel do domu napriek výzvam matky a otca ako poškodených, aby odišiel, a potom odstrčením a odtlačením otca prekonal jeho odpor, neoprávnene vnikol do obydľia poškodených, čím naplnil všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu porušovania domovej slobody. Skutočnosť, že odsúdený vošiel do domu poškodených napriek ich nesúhlasu a po prekonaní odporu otca, zároveň dostatočne skutkovo vyjadruje jeho zavinenie vo forme priameho úmyslu.

Odsúdený sa priaznivejší výsledok trestného konania formou jeho obhajoby snaží dosiahnuť prostredníctvom obnovy konania, čo je však vzhľadom na výnimočné využitie tohto mimoriadneho opravného prostriedku neprípustné. Povolenie obnovy si nie je možné zamieňať s inštitútom, ktorý môžu odsúdení využívať v prípade, ak im s odstupom času napadne rozdielny spôsob obhajoby, aký produkovali v pôvodnom konaní.

Podľa výsledkov prieskumu napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo, nadriadeným súdom neboli zistené také pochybenia pri aplikácii práva hmotného a procesného okresným súdom, ktoré by odôvodňovali zrušenie alebo zmenu napadnutého uznesenia, a preto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. krajský súd sťažnosť odsúdeného L. P. zamietol, pretože nie je dôvodná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.